

Vršovice 6.3.2011

Pozdrav: Milé děti, milé sestry, milí bratři, vítám vás na bohoslužbách v Neděli masopustní a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Amen.

Píseň: 161 sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodine, buď mi skálou záštitnou, buď opevněným domem pro mou spásu. Tys můj skalní štít a pevná tvrz má, veď mě pro své jméno a doved' mě k cíli.

Ž 31,3b-4

Píseň: 176 Někdo mě vede za ruku

Modlitba: Pane Bože, děkujeme za tuto chvíli. Za společnou chvíli, kdy nám znovu připomínáš, že Ti patříme a můžeme se těšit i z tohoto dne jako z Tvého daru. Děkujeme, že právě dnes před námi znovu otevíráš základní svědectví o pozvání pro každého z nás k životu, ve kterém nejsme sami. Ve kterém máme kolem sebe lidi, které smíme přijímat jako Tvé děti a těšit se z toho, že jim smíme naslouchat a učit se je poznávat. Děkujeme, že smíme poznávat jejich pohled na život, který od Tebe dostali.

A především děkujeme, že se spolu s nimi smíme těšit z toho, že Ty jsi pro nás všechny poslal svého Syna a nabízíš nám v něm život ve svém království. Chceme v něm žít, chceme dnes všichni vyznat, že Tvůj Syn je náš Pán a Spasitel. Děkujeme, že to smíme učinit při tak vzácné chvíli jako je křest malé Elišky.

Amen.

Čtení: Ž 95,1-8

Píseň: 440

Představení křtěného: Milý sbore lidu Páně ve Vršovicích, manželé Iva a Richard Šípkovi požádali v našem sboru o křest pro své dcery Elišky. Jako kmotru pro svou dceru si vybrali sestru Barboru Masopustovou. Staršovstvo sboru rádo jejich žádosti vyhovělo.

Slovo ustanovení: Poslyšme slova ustanovení křtu svatého: „A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávatí všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všecky dny, až do skonání světa.“ (Mt 28,18n)

Slovo o křtu: Na světě je velké množství křesťanů a církví. Všechny spojuje jeden Pán, jedna víra a jeden křest ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého. Tak je křest znamením jednoty Kristova lidu. Tato jednota však není samoučelná. Má být nástrojem svědectví a služby rozdělenému světu, všem lidem, kteří touží po jednotě a zdá se jim to jako nereálný sen. Když křtíme Elišku, připojujeme ji znamením křtu do ekumenického společenství Kristova lidu, vyznáváme, že se v tomto společenství chceme podílet na svědectví slov i skutků a že i Elišku chceme k tomuto svědectví vést.

Prosím Ivu a Richarda a kmotru Báru, aby předstoupili s Eliškou před shromážděný sbor k přijetí křtu.

všichni povstanou

Otázky rodičům a kmotrům: Ptám se vás, Ivo a Richarde, i Tebe, Báro: Věříte, že Ježíš Kristus je náš jediný Spasitel a Pán? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Věříme.

Odpověď

Milá Ivo, milý Richarde, toužíte, aby Kristus Elišku připojil ve křtu ke své církvi? Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano, toužíme.

Odpověď

Milá Báro, Iva a Richard tě přizvali ke svědecké a strážné službě pro Elišku. Ptám se tě proto: Přijímáš tuto službu? Jestliže přijímáš, odpověz: Ano, s pomocí Boží.

Odpověď

Otázka presbyterům a sboru: Milé sestry a milí bratři, chcete být společně v tomto společenství svědectvím o Boží milosti Elišce i její rodině? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Apoštolské vyznání víry: Vyznejme nyní svoji víru všichni společně slovy Apoštolského vyznání:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde

soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Modlitba: Pomodleme se: Milostivý Otče, oslavujeme Tě, žes nám dal zaslíbení pro naše děti, že je ve své milosti voláš k sobě poznamenáváš touto svátostí jako jedinečným znamením své lásky. V pokorné víře k Tobě přinášíme Elišku a prosíme Tě: přijmi ji, Duchem svatým ji připoj ke Kristu a jeho církvi a ochraňuj ji jako svou vlastní. Amen.

Křestní akt:

Pán Ježíš Kristus praví: Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží.

Eliško, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Předstoupí členové staršovstva

Požehnání křtěnému: Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. Amen.

Modlitba po křtu: Všemohoucí a věčný Bože, ty jsi ve své neskonalé lásce a dobrotě slíbil, že chceš být nejen naším Bohem, ale také Bohem a Otcem našich dětí. Vzdáváme Ti chválu a díky. Pokorně Tě prosíme za Elišku, aby Tvůj Duch byl s ní a v ní přebýval. Vezmi ji do své otcovské péče a ochrany a posvěcuj ji na těle i na duši. Prosíme, veď ji, aby vydala svým životem dobré svědectví a setrvala ve víře až do konce.

Otče náš nebeský, dávej Ivě a Richardovi, kterým jsi Elišku svěřil, ujištění o své věrnosti. Stůj při nich svou radou, když ji budou vychovávat. Pomáhej jim, aby srůstali s rodinou církve Kristovy a upevňovali se v poslušnosti Tvé vůle. Svěřujeme Tvé otcovské péči děti a rodiny tohoto sboru. Pomáhej nám, abychom Tě ve svých domovech i ve společenství sboru ctili a v lásce si navzájem sloužili. Amen.

Píseň: 678

Text: Iz 54,10

Haleluja. Já volám k Bohu, Hospodin mě spasí. Haleluja.

Ž 55,17

Četli jste „Děti z Bullerbynu“? Ne? Je to knížka o šesti dětech, které žily v malé vesničce Bullerbyn. Ta vesnička byly vlastně tři statky, které spolu těsně sousedily. Co všechno bychom našli na takovém statku? Jaká zvířata - věděli byste to? Určitě je tam mnoho zvířat. Krávy, koně, prasata, slepice, husy. Nezapomněl jsem na nějaká? Zapomněl. Zapomněl jsem na ovce. Samozřejmě i ovce žily na statcích v Bullerbynu.

Vždycky na noc je ovčácký pes sehnal do ovčína a ráno je zase pěkně pustili na pastvu. A když byste přicházeli k Bullerbynu, viděli byste už z dálky stráň plnou bílých teček. To se ovečky pásly na stráních u Bullerbynu.

A v takovém stádu je i spousta jehňátek - ovčích miminek. Lisa, jedno z dětí v Bullerbynu se vždy těšila na jaro, kdy jehňátka přicházela na svět. „V té době běháme každé ráno do ovčína, podívat se, kolik nových jehňátek se v noci narodilo. Když se otevřou dveře ovčína, bečí ovce ze všech sil. A jehňátka bečí tak roztomile a pěkně, vůbec ne tak hrubě jako ovce a beraní.“

A teď si představte, že jednou ráno přišla Lisa do ovčína a jedno jehňátko našla mrtvé. A tatínek jí řekl, že umře ještě jedno, protože ovčí maminka nemá mléko. Lisa byla nešťastná a moc prosila tatínka, aby něco udělal. A tak jí tatínek to jehňátko dal, aby se ho Lisa pokusila zachránit.

Co ho musela především naučit? Musela ho naučit pít jinak než od maminky. To šlo dobře - jehňátko - byl to beránek a jmenoval se Pontus - pilo z lahve s dudlíkem. Jako miminko. Ale takhle to pořád nešlo, Pontus se musel naučit pít mléko z misky. Přece by nešlo, aby celý život pil mléko z láhve s dudlíkem! Ale Lisa na to nakonec vyžrála:

„Strčila jsem ruku do mléka a představte si, Pontus mi začal ocucávat prsty. Cucal a cucal a takhle vysrkal všechno mléko. Potom mi nějakou dobu Pontus jen ocucával prsty. Ale jednou ráno, když měl pořádný hlad, tak se už nemohl dočkat, až strčím do mléka ruku. Začal pít sám.“

A pak už šel beránek Pontus s ostatními ovečkami na pastvu, aby se naučil žrát trávu a rostl a rostl, až z něj byl veliký beran. A to díky tomu, jak se o něj Lisa starala, když byl maličký.

Píseň: S191

To všechno se musel naučit Pontus. Ale my si poslechneme ještě jednou, co nám Věra četla z Bible. „Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.“ Ten, kdo to napsal, žalmista, vypráví, že my všichni jsme jako ovečky, které Pán Bůh pase. A že je moc důležité, abychom se, tak jako ovečky, naučili poznávat Jeho hlas a poslouchali ho.

To je něco jiného, než co jsme si vyprávěli o beránku Pontusovi. U něj šlo o to, aby se naučil pít mléko. Aby byl dost silný na to vyběhnout s ostatními ovečkami na pastvu a tam se naučit žrát trávu. A večer se s ostatními vrátit do ovčína. O hlasu pastýře tu nic neslyšíme.

Já vám teď ukážu obrázek, jak to vypadalo v zemi, ve které žil Boží lid, ve které žil náš žalmista. Co vidíte? Pastýře a stádo. Vidíte tam nějakého ovčáckého psa? Ne, žádný tam není, ta černá zvířata jsou kozy, které v Palestině patří s ovci do jednoho stáda.

Ještě jednou se podíváme na ten náš obrázek. Uvidíte tam někde louku s krásně zelenou trávou? Ne, není to jako v Bullerbynu, kde ovečky ráno vyhnali na ohrazenou pastvinu a ovečky už si trávu našly samy. Na našem obrázku musí pastvu někdo najít a ovečky i kozy k ní dovést - jinak by zahynuly.

A právě to musí udělat pastýř. Znat krajinu, vědět, kde by mohla být pastva pro jeho ovečky. Podívejte se, on nejde za stádem, ani uprostřed, ale je ve předu a své stádo vede. A schválně, jestli přijdete na to, jak i ty ovečky, které se někde zdrží nebo zatoulají, vědí, kam mají jít. Podle hlasu. Podle hlasu svého pastýře. Takový pastýř volá nebo i hraje na píšťalu a ovečky, i když ho nevidí, vědí, kam mají jít.

V tom stádu na obrázku se tedy musí jehňátka a kůzlátka učit znát pastýřův hlas a poslouchat ho. Aby nešli za někým jiným, aby se neztratily v poušti a nezabloudily. Tak o tom mluví i žalmista v tom biblickém textu, který jsme slyšeli. A tak je to i v písničce, kterou si teď zazpíváme.

Píseň: Zpív. 12

Řeknete mi, co se tu dnes dělo na začátku bohoslužeb? Eliška byla

pokřtěná. Její rodiče ji svěřili do Božích rukou. A vybrali jí ke křtu krásný verš: „I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neustoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovník.“ Eliška mu nerozumí, ani vy mu ještě moc nemůžete rozumět a my dospělí se mu rozumět stále učíme.

Všichni se musíme učit rozpoznávat Boží hlas. Hlas pastýře, který nás vede životem. Elišce i vám v tom pomáhají a budou pomáhat rodiče i my všichni ostatní v tomto sboru. A my si v tom budeme pomáhat navzájem. A moc prosíme, aby nám všem v tom pomáhal Pán Bůh. Amen.

Píseň: S286

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať vaše radost, vaše dílo i vaše slova vypráví o vaší naději a jsou zaslíbením toho, co přichází od Boha.

Požehnání: A Boží láska, bez které se životní zahrada mění v poušť, Boží láska ať oživuje vše dobré, co skomírá;
ať vám dodává chuť do života, radost z toho, že tu můžeme být, a ať vás naplní pokojem. Amen.

Píseň: 419